

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/66/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820204113
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3820204113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne: Ing. S. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. U., proti žalovaným: 1/ H. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/X, Q., 2/ P. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX/X, U., o náhradu škody na majetku 5.000 000,- eur a o náhradu škody na zdraví 5.000 000,- eur, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 18C/25/2020-152 zo dňa 17. septembra 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaní 1/, 2/ **m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví v celkovej sume 10. 000 000,- eur. Výrokom II. žalovaným 1/ a 2/ voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal a výrokom III. rozhodol, že žalovaným 1/ a 2/ sa poplatková povinnosť zo žaloby o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví neukladá.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou zo dňa 24.09.2020, podanou dňa 25.09.2020 na Okresný súd Prievidza domáha náhrady škody na majetku a na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkovej a nemajetkovej ujmy a škody, následkov finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s demoláciou a zničením majetku a domova žalobcu s príslušenstvom. V petite žalobného návrhu navrhla súdu, aby určil, aby žalovaní 1/ a 2/ uhradili na účet žalobkyne sumu 5.000 000,- Eur ako symbolickú náhradu nepatrnej časti poškodení a následkov, ktoré žalobcovi spôsobili demoláciou a zničením majetku, domova, vzťahov a sveta žalobcu počas celej doby ich pôsobenia v živote a prostredí žalobkyne, ich prípravou, realizáciou a pokračovaním. Návrh odôvodnila tým, že dňa 23.07.2017 ju žalovaní 1/ a 2/ brutálne prepadli vo vlastnom byte, fyzicky ju napadli, zlomili jej ruku a brutálne jej zdemolovali obydlie. Potom násilne bez jej súhlasu všetky jej veci odviezli na neznáme miesto. Žalovaný 1/ bol následne odsúdený súdom za ťažké ublíženie na zdraví. Žalovaní 1/ a 2/ svojim konaním spôsobili žalobkyni ublíženie na zdraví s trvalými následkami. Zároveň tým sťažili jej spoločenské uplatnenie, ušlému príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie vyhladky na zárobok, z ktorého vyplývajúce dôchodkové zabezpečenie, ohrozili ju priamo na existencii a živote, spôsobili jej bolesť a utrpenie, niekoľko mesiacov práceneschopnosti, rehabilitácie a výpadok zo života a pracovného procesu. Spôsobili jej ujmy, škody a následky majetkové a nemajetkové, finančné a nefinančné a vykonali na nej násilné trestné činy a to postupne viaceru a tiež hneď naraz viaceru. Toto konali plánovite, úkladne a po mnohoročnej príprave na akt eskalácie násillia na jej osobe vo všetkých oblastiach života vo fyzickej, duševnej, emočnej, sociálnej, materiálnej, finančnej rovine v čase

minulom, súčasnom a budúcom. Predmetom žaloby je podľa žalobkyne návrh na náhradu za škody a ujmy na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, na dôchodku, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru, odškodné a kompenzácie s príslušenstvom a to kompletne a vcelku bez ohľadu na to ako sa nazývajú, na tele, psychike, na majetku, na peniazoch, na vzťahoch a zabezpečení budúcnosti a to všetko v súvislosti s demoláciou a zničením majetku, domova, vzťahov a sveta žalobcu s príslušenstvom. V tej istý deň podala na Okresný súd Prievidza voči tým istým žalovaným 1/ a 2/ tiež podanie ako žalobný návrh na náhradu za škody na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom, ktoré podanie bolo súčasťou žaloby zapísanej na okresnom súde pod sp. zn. 18C/25/2020. Aj v petite tohto žalobného návrhu žalobkyňa navrhla súdu, aby určil, aby žalovaní 1/ a 2/ uhradili na účet žalobkyne sumu 5.000 000,- Eur ako symbolickú náhradu nepatrnej časti poškodení a následkov, ktoré žalobcovia spôsobili ťažkým ublížením na zdraví, jeho prípravou, realizáciou a pokračovaním. Aj tento návrh žalobkyňa odôvodnila identickými skutkovými tvrdeniami ako v prvom navrhovanom petite t.j., že dňa 23.07.2017 ju žalovaní 1/ a 2/ brutálne prepadli vo vlastnom byte, fyzicky ju napadli, zlomili jej ruku a brutálne jej zdemolovali obydlie. Potom násilne bez jej súhlasu všetky jej veci odviezli na neznáme miesto. Žalovaný 1/ bol následne odsúdený súdom za ťažké ublíženie na zdraví. Žalovaní 1/ a 2/ svojim konaním spôsobili žalobkyňu ublíženie na zdraví s trvalými následkami. Zároveň tým sťažili jej spoločenské uplatnenie, ušlému príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie vyhladky na zárobok, z ktorého vyplývajúce dôchodkové zabezpečenie, ohrozili ju priamo na existencii a živote, spôsobili jej bolesť a utrpenie, niekoľko mesiacov práceneschopnosti, rehabilitácie a výpadok zo života a pracovného procesu. Spôsobili jej ujmy, škody a následky majetkové a nemajetkové, finančné a nefinančné a vykonali na nej násilné trestné činy a to postupne viacero a tiež hneď naraz viacero. Toto konali plánovite, úkladne a po mnohoročnej príprave na akt eskalácie násilia na jej osobe vo všetkých oblastiach života vo fyzickej, duševnej, emočnej, sociálnej, materiálnej, finančnej rovine v čase minulom, súčasnom a budúcom. Predmetom žaloby je podľa žalobkyne návrh na náhradu za škody a ujmy na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, na dôchodku, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru, odškodné a kompenzácie s príslušenstvom a to kompletne a vcelku bez ohľadu na to ako sa nazývajú, na tele, psychike, na majetku, na peniazoch, na vzťahoch a zabezpečení budúcnosti a to všetko v súvislosti s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom. V súlade s § 166 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku a zásadou hospodárnosti súd ponechal oba nároky ako predmet jedného civilného súdneho sporu, vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 18C/25/2020, pretože sa oba nároky týkali tých istých strán sporu v rovnakom procesnom postavení, nárok vychádzal z identických skutkových tvrdení žalobkyne, nároky spolu skutkovo súviseli a preto bolo možné o oboch nárokoch a to škode na majetku aj o škode na zdraví rozhodnúť v jednom civilnom sporovom konaní. Uznesením z 20.11.2020 súd následne žalobkyňu vyzval na opravu a doplnenie žaloby v tam naznačenom smere a zároveň dal žalobkyňu poučenie, že v súlade s Civilným sporovým poriadkom sa môže dať zastúpiť zástupcom, ktorého si zvolí, o.i. aj advokátom, prostredníctvom ktorého je možné podať kvalifikovanú žalobu, prípadne za splnenia predpokladov sa žalobkyňa môže obrátiť aj na Centrum právnej pomoci. Podaním, doručeným dňa 14.12.2020 žalobkyňa doplnila žalobný návrh o náhradu škody na majetku a uviedla tie isté skutkové tvrdenia ako v pôvodnom žalobnom návrhu, ktoré doplnila o tvrdenia, že nemá ani rodný list. Vo svojom príbytku mala všetky predmety, ktoré za života nadobudla a to doklady osobného charakteru, úradné dokumenty, dokumenty k živnosti, dôkazy o ich trestnej činnosti a k trestnej činnosti organizovanej zločineckej skupiny, ktorej sú žalovaní členmi, rodný list, pas, doklady o vzdelaní, k živnosti, projekty, predmety, ktoré slúžili na uspokojovanie jej základných životných potrieb, oblečenie, potraviny, vybavenie domácnosti, riady, nábytok, predmety jej dcéry G., predmety, ktoré mala ako súčasť živnosti, určené na podnikanie, obživu, sebarealizáciu, výskum, materiál k živnosti, tovar k živnosti, jej diela určené na predaj a ďalšie. Všetko bolo v objeme 2 automobilov vo veľkosti stredne veľkej dodávky. Zničenie domova, príbytku a jeho obsahu je totožné s teroristickým činom ako keď padli dvojčiky v Amerike. Je to totožné s vypálením Lidíc. Podľa medzinárodného práva je likvidácia majetku totožná s vojnovými zločinmi, pričom likvidácia domova je neprípustná ani za vojnového stavu. Je to vojnový zločin v iluzórnom stave mieru. Pojednáva o tom dostatok medzinárodne uznávaných právnych dokumentov. Ako dôkaz, že skutky sa stali žalobkyňa predložila Trestný rozkaz sp. zn. 1T/5/2019 z 29.01.2019 vydaný Okresným súdom Prievidza, ktorým sa žalovaný 1/ uznáva vinným, že inému z nebanlivosti spôsobil

ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Ďalším dôkazom je kompletný spis k uvedenému trestnému rozkazu vrátane znaleckého posudku k zraneniam, ktorý žalobkyňa žiadala v tomto konaní pripojiť ako dôkaz. Ďalšie dôkazy žalobkyňa v podaní označila. Rovnako podaním z 13.12.2020, doručeným dňa 14.12.2020 žalobkyňa doplnila aj žalobný návrh o náhradu škody na zdraví a uviedla tie isté skutkové tvrdenia ako v pôvodnom žalobnom návrhu, ktoré doplnila o ďalšie skutkové tvrdenia. Ako dôkaz, že skutky sa stali žalobkyňa predložila Trestný rozkaz sp. zn. 1T/5/2019 z 29.01.2019 vydaný Okresným súdom Prievidza, ktorým sa žalovaný 1/ uznáva vinným, že inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Ďalším dôkazom je kompletný spis k uvedenému trestnému rozkazu vrátane znaleckého posudku k zraneniam, ktorý žalobkyňa žiadala v tomto konaní pripojiť ako dôkaz. Ďalšie dôkazy žalobkyňa v podaní označila. Obidve elektronicky podané podania z 13.12.2020 žalobkyňa následne doplnila osobne dňa 16.12.2020 vrátane svojho vlastnoručného podpisu na doplnení žaloby o náhradu škody na majetku a náhradu škody na zdraví. Žalovaní 1/ a 2/ sa k žalobe vyjadrili písomne, podaním doručeným osobne na súd dňa 23.02.2021. Tvrdili, že žaloby nespĺňajú náležitosti podľa § 132 CSP, žalobný návrh je úplne zmätočný, chaotický a k obom nárokom je preto takmer nemožné zaujať kvalifikované stanovisko vo forme vyjadrenia k nezrozumiteľným, zmätočným žalobám. Rešpektujúc však výzvu súdu žalovaní podali do sporu nasledovné vyjadrenie k náhrade škody na majetku: v žiadnom prípade tento nárok neuznávajú. Súd mal za to, že podaná žaloba o dvoch predmetoch nároku na náhradu škody na majetku v sume 5.000 000 eur a o náhradu škody na zdraví v sume 5.000 000 eur, zodpovedá § 127 v spojení s § 132 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej ako „CSP“), keď z jej obsahu je zrejmé, komu je určená, kto ju robí, ktorej veci sa týka a čo sa ňou sleduje. Podľa názoru súdu v danej veci neboli splnené podmienky pre postup podľa § 129 CSP, pretože žaloba dáva súdu dostatočný základ, aby rozhodol vo veci samej.

3. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, pričom v tejto súvislosti poznamenal, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a to aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Súd v prvom rade skúmal, či žalovaný 1/ a žalovaný 2/ porušili právnu povinnosť teda skúmal existenciu protiprávneho úkonu, či došlo k vzniku škody ako majetkovej ujmy, či v danom prípade existuje príčinná súvislosť medzi takýmto protiprávnym úkonom žalovaného 1/ a žalovaného 2/ ako škodcov a vzniknutou škodou a či tu existuje zavinenie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ ako osôb, ktoré škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobili. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalovaný 2/ nie je pasívne vecne legitimovaným v spore vo vzťahu k uplatnenému nároku o náhradu škody na majetku ani vo vzťahu k nároku na náhradu škody na zdraví, pretože u neho (nej) absentuje splnenie vyššie uvedených zákonných predpokladov podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa síce v spore tvrdí, že dňa 23.07.2017 ju obaja žalovaní 1/ a 2/ brutálne prepadli v jej vlastnom byte, že ju obaja fyzicky napadli, že jej obaja zlomili ruku a brutálne zdemolovali obydlie. Tvrdí, že následne násilne, bez jej súhlasu, všetky jej veci odviezli na jej neznáme miesto, že žalovaný 1/ bol následne odsúdený súdom za ťažké ublíženie na zdraví. Žalobkyňa tiež tvrdí, že žalovaní 1/ a 2/ jej svojim konaním spôsobili ublíženie na zdraví s trvalými následkami. Zároveň tým sťažili jej spoločenské uplatnenie, a vychádzajúc z presného obsahu jej písomného návrhu ušlému príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie vyhladky na zárobok, z ktorého vyplývajúce dôchodkové zabezpečenie, ohrozili ju priamo na existencii a živote, spôsobili jej bolesť a utrpenie, niekoľko mesiacov práceneschopnosti, rehabilitácie a výpadok zo života a pracovného procesu. Spôsobili jej ujmy, škody a následky majetkové a nemajetkové, finančné a nefinančné a vykonali na nej násilné trestné činy. Žalovaní 1/ a 2/ skutkové tvrdenia žalobkyne v celom rozsahu popreli. Ku svojim tvrdeniam žalobkyňa predložila resp. navrhla a označila dôkazy: trestný rozkaz, lekárske záznamy, fotografie, záznam z polície, výsluch svedka S. T., ktorý bol účastníkom napadnutia žalobkyne a jej príbytku a ďalších bližšie neoznačených svedkov, spis 1T/5/2019. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu súdneho spisu sp. zn. 18C/25/2020 aj sp. zn. 1T/5/2019 a zistil, že Okresný súd Prievidza trestným rozkazom č.k. 1T/5/2019-321 zo dňa 29.01.2019, právoplatným dňa 27.02.2019 uznal H. R. za vinného, keď z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2015 Z.z. v znení zák.č. 1/2014 Z.z., za čo bol odsúdený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 1 a 2 Trestného zákona, k peňažnému trestu vo výške 450,- eur. Pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu mu bol stanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená Ing. S. H. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Vo vzťahu k žalovanému 2/ nebolo trestné konanie začaté. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí, pričom v konaní žalobca musí preukázať, že žalovaná osoba je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

Žalobkyňa pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 2/ v spore síce tvrdila, ale žiadnym relevantných dôkazom nepreukázala, jej absenciu a tým aj absenciu procesnej podmienky k prejednávaniu veci, čo do merita sporu namietli aj žalovaní vo svojom vyjadrení. Protiprávnosť úkonu totiž podľa názoru súdu spočíva v porušení právnej povinnosti, teda musí byť preukázaný vznik rozporu medzi tým, ako osoba skutočne konala a tým, ako konať mala, aby splnila povinnosti jej uložené právnym predpisom alebo inou právnou skutočnosťou. Toto protiprávne konanie musí byť poškodeným v danom prípade žalobkyňou v spore nielen tvrdené, ale aj preukázané, takisto ako vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou, a jej rozsahom ako následkom týchto príčin. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov a pri neexistencii čo len jedného zo štyroch predpokladov vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka, zodpovednosť za škodu nie je daná. Žalobkyňa vyššie uvedené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu nepreukázala, ani v tomto smere nenavrholo žiadne relevantné dokazovanie. Súd sa podrobne oboznámil s obsahom celého trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019, vykonal v tomto smere dokazovanie, pričom návrhy žalobkyňa na ďalšie dokazovanie výsluchom svedka S. T. nevykonala, keď mal za to, že jeho výsluch bol realizovaný v priebehu trestného konania, z obsahom zápisnice o výsluchu tohto svedka sa súd podrobne oboznámil a dospel k tomu záveru, že žiadne iné pre spor relevantné skutočnosti by výsluchom navrhovaného svedka neboli zistené. Výsluch svedka by tiež nemohol ani podporne privodiť preukázanie pasívnej vecnej legitímácie žalovaných, pretože by napriek výpovedi tohto svedka nebolo v spore v dostatočnej miere a relevantne preukázané protiprávne konanie žalovaného 2/ vo vzťahu k majetku žalobkyne a ublíženia na zdraví a žalovaného 1/ vo vzťahu k majetku žalobkyne. S poukazom na všetko uvedené súd žalobu v celom rozsahu čo do nároku o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví v celkovej sume 10.000 000,- eur voči žalovanému 2/ z dôvodu nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie v spore zamietol. Rovnako súd postupoval v otázke posúdenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ v spore jednak k nároku o náhrade škody na majetku v sume 5.000 000,- eur a k nároku o náhrade škody na zdraví v sume 5.000 000,- eur. Žalobkyňa v spore tvrdí, že vo svojom príbytku mala všetky predmety, ktoré za života nadobudla a to doklady osobného charakteru, úradné dokumenty, dokumenty k živnosti, dôkazy o ich trestnej činnosti a k trestnej činnosti organizovanej zločineckej skupiny, ktorej sú žalovaní členmi, rodný list, pas, doklady o vzdelaní, k živnosti, projekty, predmety, ktoré slúžili na uspokojovanie jej základných životných potrieb, oblečenie, potraviny, vybavenie domácnosti, riady, nábytok, predmety jej dcéry G., predmety, ktoré mala ako súčasť živnosti, určené na podnikanie, obživu, sebarealizáciu, výskum, materiál k živnosti, tovar k živnosti, jej diela určené na predaj a ďalšie. Toto všetko malo byť v objeme 2 automobilov vo veľkosti stredne veľkej dodávky. Ide o sporné tvrdenia, ku ktorým žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že čo do nároku o náhradu škody na majetku nemá ani žalovaný 1/ pasívnu vecnú legitímáciu, keď žalobkyňa nepreukázala v spore čo do uplatnenej náhrady škody na majetku čím, a či vôbec žalovaný 1/ porušil právnou povinnosť, teda že sa vo vzťahu k jej majetku (nie osobe žalobkyne) dopustil protiprávneho úkonu, že týmto jeho konaním skutočne došlo k vzniku škody ako majetkovej ujmy v ňou tvrdenej výške 5.000 000,- eur, ničím nepreukázala, že v danom prípade tu existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného 1/ ako škodcu a vzniknutou škodou a že tu existuje zavinenie žalovaného 1/ ako osoby, ktorá škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobila. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019 je súd toho názoru, že pasívna vecná legitímácia žalovaného 1/ je daná len vo vzťahu k nároku na náhradu škody na zdraví titulom vydaného trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/5/2019-321 zo dňa 29.01.2019, právoplatného dňa 27.02.2019, ktorým súd uznal H. R. za vinného, keď z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2015 Z.z a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola žalobkyňa ako poškodená s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky vyplýva, že ak sa zamietajú žaloba pre nedostatok vecnej legitímácie, je potom vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal žalobou vo veci samej. Z uvedeného dôvodu sa súd, čo do nároku o náhradu škody na majetku, nezaoberal ani vznesenou námietkou premlčania. Poučenie o vecnej legitímácii by bolo poučením o tom, kto má byť podľa hmotného práva účastníkom konania; také poučenie by ale presiahlo poučovaciu povinnosť súdu a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 197/2010). Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaný 1/ nie je pasívne legitimovaný v spore o nároku na náhradu škody na majetku a žalovaný 2/ nie je pasívne legitimovaný v spore o nároku na náhradu škody na majetku ani o nároku na náhradu škody na zdraví, preto sa s poukazom na tento nedostatok nezaoberal meritom veci, nevykonala s poukazom na zásadu hospodárnosti civilného sporového konania ďalšie navrhnuté dokazovanie, pretože žiadny z navrhnutých dôkazov by nebol

spôsobilý preukázať pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/ v náhrade škody na majetku a žalovaného 2/ v ani jednom z uplatnených nárokov. Z uvedených dôvodov súd ďalšie dokazovanie zamietol a žalobný návrh z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie voči žalovanému 2/ zamietol v celom rozsahu a voči žalovanému 1/ tento žalobný návrh zamietol pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie k nároku na náhradu škody na majetku. Pričom ako už súd uviedol vyššie v ďalšej časti sa potom zaoberal dôvodnosťou žalobného nároku o náhradu škody na zdraví uplatnenému žalobou voči žalovanému 1/.

4. K nároku na náhradu škody na zdraví, uplatnená v spore žalobkyňou ako „škoda na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom“ uplatnenom žalobkyňou v spore v celkovej sume 5.000 000,- eur súd udáva nasledovné: V sporovom občianskom súdnom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť, pričom následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom konaní spočíva v zodpovednosti účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia účastníka, ten dôkazné bremeno neunesol, čoho následkom je potom rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Súd opakovane zdôraznil, že predpokladmi zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka sú: a) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu), b) vznik škody ako majetkovej ujmy, c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou a d) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil, pričom pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov a pri neexistencii čo len jedného zo štyroch predpokladov vzniku všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 Občianskeho zákonníka, zodpovednosť za škodu nie je daná. Žalobkyňa v spore uplatnila voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu škody na zdraví v celkovej ňou tvrdenej výške 5.000 000,- eur. Túto škodu čo do dôvodu aj výšky obaja žalovaní v celom rozsahu popreli. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP). Súd nemôže vyzývať (s poukazom na dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti strán) stranu na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo strana v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Z ustanovenia § 132 CSP vyplýva jednak povinnosť tvrdenia, a to tvrdenia tých rozhodujúcich skutočností, ktoré sú rozhodujúcimi podľa presvedčenia žalobcu - pričom uvedenie týchto skutočností je splnením povinnosti tvrdenia - tak aj povinnosť dôkazná, t. j. povinnosť (už v žalobe) označiť dôkazy, ktorými tieto tvrdenia preukazuje, pričom splnenie dôkaznej povinnosti je predpokladom na to, aby účastník (strana) mohol uvažovať o unesení dôkazného bremena. Uvedená povinnosť dôkazná (ktorá je obsahom ustanovenia § 132 ods. 1 CSP) je doplnená právnou normou upravujúcou časový moment splnenia tejto povinnosti, kedy v zmysle ustanovenia § 132 ods. 3 CSP je žalobca povinný k žalobe v čase jej podania pripojiť dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť. Civilné súdne konanie je konaním návrhovým, sporovým a kontradiktórnym, predpokladom úspechu v takomto konaní je skutočnosť, že si žalobca splní povinnosť tvrdenia, povinnosť dôkaznú a zároveň označenými dôkazmi resp. ich vykonaním dôjde k uneseniu dôkazného bremena ohľadom (jeho) skutkovo a právne významných tvrdení vo vzťahu ku konaniu. Je pritom výlučne na žalobcovi, aby uniesol ako bremeno tvrdenia, tak i dôkazné bremeno vo vzťahu k predmetu konania. Preto ak si žalobkyňa v spore uplatnila peňažný nárok na náhradu škody na zdraví vo výške 5.000 000,- eur, výšku takto spôsobnej a spornej škody v spore ničím nepreukázala, jej tvrdenia čo do spôsobnej škody na zdraví majú len všeobecnú povahu, odvíjajú sa od udalosti zo dňa 23.09.2017, ku ktorej žalobkyňa tvrdí,

že v tento deň ju žalovaní fyzicky napadli, zlomili jej ruku a žalovaný 1/ bol následne odsúdený za tento čin v trestnom konaní. Žalovaní 1/ a 2/ tvrdenia žalobkyne popreli, označili ich za klamstvo, taktiež popreli žalobkyňou uplatnenú výšku ňou žiadanej náhrady. Preto bolo povinnosťou žalobkyne, na základe kvalifikovaného popretia skutkových tvrdení žalobkyne protistranou uniesť dôkazné bremeno svojich tvrdení, pričom ani jeden zo žalobkyňou označených a navrhnutých dôkazov nesmeroval k preukázaniu tvrdenia o výške spôsobenej škody v ňou žiadanom vyčíslení 5.000 000,- eur ako škody, ktorá mala byť žalobkyni spôsobená na zdraví, ako bolestné, trvalé následky, sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, resp. ako nemajetková ujma, pričom tieto nároky v konkrétnych sumách žalobkyňa nijako numerologicky konkrétne tvrdenou sumou z celkového objemu peňažného nároku 5.000 000,- eur vo vzťahu k takto uplatnenej náhrade bližšie ničím nešpecifikovala ani nepreukázala. K tomu súd podporne odkázal na uznesenie NS ČR sp. zn. 25Cdo 2596/2018 zo dňa 30.05.2019, v ktorom súd uvádza, že žaloba, v ktorej žalobca uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej ublížením na zdraví je neurčitá, ak uvádza iba jedinú sumárnu čiastku požadovanej náhrady a nerozdeľuje ju na jednotlivé dielčie nároky (náhrada za bolesť, za sťaženie spoločenského uplatnenia, a za ďalšie nemajetkové ujmy). S poukazom na uvedené preto aj v tejto časti bola žaloba voči žalovanému 1/ titulom náhrady škody na zdraví pre neunesenie dôkazného bremena súdom zamietnutá. Záverom súd dodal, že súčasťou žalobného nároku bola o.i. náhrada z titulu bolestného aj sťaženia spoločenského uplatnenia. Podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia Bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Podľa § 3 ods. 1 až 4 zákona č. 437/2004 Z.z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8). Podľa § 6 ods. 1 veta práva, ods. 2 a 3 cit. zákona (1) Poskytovateľ náhrady a poškodený môžu uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, a to aj nad výšku náhrady ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5; (2) Dohoda o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia musí mať písomnú formu. (3) Poškodený je oprávnený uplatniť nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, ak sa podal návrh na uzatvorenie dohody podľa odseku 1 a do troch mesiacov od jeho podania sa neuzatvorila dohoda podľa odseku 1 a neuspokojili sa nároky poškodeného. S odkazom na ods. 3 cit. § 6 zák.č. 437/2004 Z.z. mal súd za to, že nárok uplatnený titulom sťaženia spoločenského uplatnenia nespĺňal v danom prípade ani zákonný predpoklad jeho uplatnenia na súde, keď žalobkyňa nielenže nepreukázala, ale ani netvrdila, že by sa pokúsila uzatvoriť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle vyššie cit. § 6 ods. 1 zák. 437/2004 Z.z.. Zároveň k týmto nárokom súd udáva, že v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nepostačuje samotná škodová udalosť, ale vedomosť je závislá od odborného lekárskeho posúdenia. K nároku titulom bolestného súd (a to napriek jeho zamietnutiu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena keď nebol do sporu predložený žiadny relevantný lekársky posudok, z ktorého by u náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplynulo bodové ohodnotenie ani takýto dôkaz nebol navrhnutý, resp. bol žalobkyňou navrhnutý a následne odvolaný) dodal, že nárok na náhradu škody titulom bolestného bolo možné prvýkrát uplatniť na súde momentom, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Z trestného spisu však vyplynulo, že doba liečenia vrátane rehabilitácie u žalobkyne trvala 56 dní (8 týždňov od zranenia), čo je do 19.11.2017, pričom najneskôr túto vedomosť žalobkyňa nadobudla momentom vznesenia obvinenia voči žalovanému 1/, čo bolo dňa 15.02.2018. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. K premlčaniu tohto práva došlo teda najneskôr 15.02.2020, a keďže žaloba bola podaná na súde dňa 25.09.2020 nárok na bolestné je premlčaný. Súd nezistil splnenie podmienok podľa § 112 Občianskeho zákonníka a mal za to, že žalobkyňa ako poškodená si nárok na náhradu škodu v adhéznom konaní neuplatnila riadne v konkrétnej výške a preto v tomto prípade nejde o spočívanie premlčacej doby. Žalobkyňa na pojednávaní dňa na výzvu súdu k návrhom na ďalšie dokazovanie navrhla doplniť dokazovanie v tom smere, v akom stave je v súčasnosti jej ruka a to s odôvodnením, že k tým trvalým následkom sa p. U. v trestnom konaní nevyjadroval a ona nemá tieto zdravotné obmedzenia preukázané znaleckým posudkom, avšak tú ruku má na pojednávaní

ako dôkaz a sú na nej viditeľné poškodenia. Na otázku súdu prečo si nedala vypracovať lekársky resp. znalecký posudok pred podaním žaloby na súd resp. prečo takýto dôkaz v žalobe aspoň neoznačila uviedla, že si myslela že tá suma 5.000 000,- eur pokryje všetko a nebude potrebné sa zaoberať takýmto detailom, tiež si myslela, že v takomto konaní je samozrejmé, že sa dáva vypracovať znalecký posudok, k čomu ju súd poučil o koncentračnej zásade civilného sporového konania. Je však potrebné uviesť, že žalobkyňa sa tiež vyjadrila v tom zmysle, že posudok podľa nej ani nie je potrebné zadávať, pretože tá ruka je viditeľná a sú k dispozícii aj röntgenové snímky. S poukazom na sudcovskú koncentráciu konaniu, ako aj už vyššie uvedené zdôvodnenie pre nepriznanie nárokov na premlčané bolestné, na nedodržanie zákonného postupu pre uplatnenie nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia na súde, na neurčitosť nároku trvalých následkov ako aj ďalších neurčitých nárokov súd takto navrhnutý dôkaz (na ktorom napokon žalobkyňa ani nezotrvala) nevykonal a vyhlásil dokazovanie za skončené. Súd z vyššie uvedených dôvodov zamietol aj nárok voči žalovanému 1/ titulom náhrady škody na zdraví resp. vychádzajúc z petitu žalobného návrhu titulom „škody na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom“ v celkovej sume 5.000 000,- eur. Na základe uvedeného, súd rozhodol tak, že žalobu o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví v celkovej sume 10.000 000,- eur (2 x po 5.000 000,- eur) zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 CSP, v zmysle ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Ustanovenie § 257 CSP má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, pričom samotné dôvody hodné osobitného zreteľa a ani výnimočné okolnosti CSP bližšie nešpecifikuje. Súd pri použití tohto ustanovenia musí vnímať okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu ich práva na súde a ich postoj v konaní. Zásada úspechu vo veci je typická pre sporové konanie a uplatňuje sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli (§ 255 CSP). Žalovaní 1/ a 2/ boli v konaní úspešní, aj si uplatnili nárok na náhradu trov konania, súd však videl dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie tohto nároku na náhradu trov konania žalovaným ako úspešnej strane sporu v tom, že nebolo sporným, že neúspešná strana sporu t.j. žalobkyňa má nízky príjem, čo tvrdila už v písomne podanej žalobe, a toto jej tvrdenie žalovaní tiež potvrdili, keď sa písomne vyjadrili, že žalobkyňa je vlastne bezdomovkyňa, má dlh na zdravotnej poisťovni a zrejme aj psychické problémy, pre ktoré bola podľa tvrdenia žalovaných opakovane hospitalizovaná aj na psychiatrickom oddelení NsP Bojnice. Súd otázku náhrady trov konania starostlivo posúdil a prihliadol na všetky okolnosti konkrétnej veci, vrátane posúdenia pomerov účastníkov. Účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania. Je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, sa právo dotvára sudcovským výkladom v medziach ustanovených všeobecnými podmienkami. Vychádzajúc z týchto okolností prípadu súd náhradu trov konania žalovaným 1/ a 2/ hoc úspešnej strane sporu, ktorá si v spore nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni aj riadne uplatnila, z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal. Žalobkyňa bola podľa § 4 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. od poplatkovej povinnosti oslobodená. Potom podľa § 2 ods. 1 veta prvá cit. zákona ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Keďže súd žalobe nevyhovel, žalovaným 1/ a 2/ neuložil vo výroku III. povinnosť zaplatiť súdny poplatok z podanej žaloby.

6. Proti tomuto rozsudku, podala včas odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že rozhodnutie považuje za nesprávne z dôvodov, že neboli splnené procesné podmienky; súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval sudca, u ktorého má po jeho vyskúšaní na súde vážne pochybnosti o jeho nezaujatosti; konanie má iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav veci. Nebolo jej umožnené predložiť dôkazy priamo na súde, o čom má svedčiť aj vyhotovený zvukový záznam. Pani sudkyňa všetko rýchlo ukončila, tvrdila za ňu, že nemá otázky na P. R. a H.

R., pričom sa výslovne domáhala aj predloženia dôkazov. Organizovaná zločinecká skupina, ktorej sú žalovaní členmi totiž neustále marí vyšetrovanie a spravodlivosť, právo na spravodlivý proces. Napríklad likvidácia jej počítača po podaní žaloby. Pani sudkyňa na jej veľmi vážne obvinenia v trestnoprávnej rovine voči žalovaným a organizovanej zločineckej skupine tvrdila, že "nevie sa, kto to urobil." Toto tvrdenie nie je pravdivé. Vie sa veľmi dobre, kto to urobil. Z toho dôvodu tvrdenie, že však vlastne nikto za to nemôže, vychádza z nesprávnych predpokladov. Chyby sa porobili aj na polícii, na prokuratúre a súdoch v predchádzajúcich konaniach. Kompletne sa ako dezorientovaný ansámbl vydali nesprávnym smerom vo všetkých stupňoch a štádiách likvidácie jej osoby a majetku. Nič nezmeškala, žiadne termíny na predloženie žaloby a uplatnenie si svojich práv. Škody majú žalovaní nahradiť. A to preto, že ide o zločin proti ľudskosti, opakované pokusy o úkladnú vraždu jej osoby a jej dcéry, že ten byt je v moci žalovaných ako dôsledok ich trestnej činnosti, že ide o pokračujúcu trestnú činnosť žalovaných a skupiny, v ktorej vykonávajú určité činnosti. Škody náležite ocenila kumulatívne a zdôvodnila a je to v poriadku. Škody boli popísané už v žalobe a v policajnom vyšetrovaní. Trestné oznámenie vo veci na polícii a prokuratúre ešte nebolo doriešené, tak súd rozhodoval predčasne. To súdu oznámila, no nezohľadnil to. Súd prakticky opomenul všetky jej argumenty, dôkazy a práva. Odignoroval ich a ani sa nimi nezaoberal zodpovedným, pozorným a účinným spôsobom. Treba si uvedomiť o čo ide. Stačí si pozrieť profil žalovaných. Z uvedených dôvodov sa domáha, aby krajský súd rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu zruší a vráti vec na nové prejednanie, aby mohla predložiť riadne dôkazy, aby sa súd riadne zaoberal už predloženými dôkazmi ako aj dôkazmi, ktoré ešte predloží a aby súd rozhodol v jej prospech a uznal jej nároky na náhrady škôd a kompenzáciu ostatných porušení jej práv vo výške 10.000.000 eur.

7. Žalovaní v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že žalobkyňa v odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej neuviedla relevantné dôvody proti rozhodnutiu okresného súdu. Žalobkyňa počas celého trvania súdneho procesu mala dostatok času predložiť všetky relevantné dôkazy, čo neurobila a teda je jasné, že žiadnymi dôkazmi, ktorými by podložila svoje tvrdenia a nároky o náhradu škody vo výške 10 000 000 eur nedisponuje a teda ani žiadne takéto dôkazy neexistujú. Preto by opätovné vrátenie žaloby na súd prvej inštancie k ničomu nevedlo a bolo by neefektívne.

8. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaných uviedla, že vyjadrenie žalobcov v plnom rozsahu popiera. Nezakladá sa na pravdivom opise skutočnosti, je zavádzajúce, máťúce a plné bludov. Uviedla relevantné dôvody proti rozhodnutiu okresného súdu. Počas konania súdneho procesu a zároveň trvale a opakovane počas viac ako desať rokov doteraz predkladala dôkazy polícii, prokuratúre a súdom. A to vo viac ako desiatich konaniach. Žalovaní jej opakovane marili možnosť nielen predkladať dôkazy, ale marili možnosť brániť sa pred súdom. Zároveň jej členovia organizovanej zločineckej skupiny, ktorej členmi je H. R. a P. R., neustále poškodzujú a znemožňujú normálny funkčný život, prácu, dielo, zdravie, vzťahy a bývanie. Sudkyňa na jedinom pojednávaní jej neumožnila predložiť dôkazy priamo na pojednávaní. Rýchlo uzatvorila dokazovanie. Je to na nahrávke. Žiada v odvolaní, aby mohla tieto dôkazy predložiť. Predloží nasledovné dôkazy: jej vlastná dokumentácia tohto prípadu, bytu, zdravia, majetku, vzťahov, dokumentácia ku všetkým trestným oznámeniam na políciu v rozsahu minimálne 1000 strán vo viacerých konaniach od roku 2011, k trestným oznámeniam na prokuratúre v rozsahu minimálne 1000 strán vo viacerých konaniach od roku 2011, dokumentácia všetkých súdnych spisov vo vzťahu k draženému bytu, dražbe a k zločineckej činnosti P. R. a H. R. ako i organizovanej zločineckej skupiny, ktorej sú členmi. Prípad je celkom dobre zdokumentovaný na polícii v Prievidzi, Trenčíne, Nitre, Bratislave, aj na NAKA, na prokuratúre v Prievidzi, Trenčíne aj na Generálnej prokuratúre, na Okresnom súde v Prievidzi a v Trenčíne, v zdravotných záznamoch. Je to masa dôkazov, ktoré z podivuhodného dôvodu všetci ignorovali. Naďalej trvá na vyrovnaní toho, čo všetko jej spôsobili vo výške 10.000.000 eur. Pokiaľ sa s tým slovenské právo nevie vysporiadať, a to, očividne podľa bežnej praxe, nevie, to nie je jej problém. To je širší komplexný problém tejto spoločnosti. Má právo na náležitú kompenzáciu poškodenia a upretia jej práv v plnom rozsahu. Každý deň, pri pohybe cíti fyzickú a mentálnu bolesť spôsobenú tými monštrami. Cieľom psychopata je poškodiť obeť tak, aby trpela do smrti. To sa stalo. To jej urobili.

9. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v náväznosti na § 387 ods. 2 CSP odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

10. Súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až 194 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

11. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil a vyvodil z nich i správny právny záver. Na zdôraznenie ich správnosti odvolací súd len podčiarkuje, že z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa sa svojou žalobou jednak domáhala náhrady škody na majetku a na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkovej a nemajetkovej ujmy a škody, následkov finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s demoláciou a zničením majetku a domova žalobcu s príslušenstvom ako i na náhrady škody na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom. Súd prvej inštancie sa správne v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, pričom správne skúmal, či žalovaný 1/ a žalovaný 2/ porušili právnu povinnosť, teda správne skúmal existenciu protiprávneho úkonu, či došlo k vzniku škody ako majetkovej ujmy, či v danom prípade existuje príčinná súvislosť medzi takýmto protiprávnym úkonom žalovaného 1/ a žalovaného 2/ ako škodcov a vzniknutou škodou a či tu existuje zavinenie žalovaného 1/ a žalovaného 2/ ako osôb, ktoré škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobili. Vykonaným dokazovaním pred súdom prvej inštancie odvolací súd dospel zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalovaný 2/ nie je pasívne vecne legitímovaným v spore vo vzťahu k uplatnenému nároku o náhradu škody na majetku a ani vo vzťahu k nároku na náhradu škody na zdraví, pretože u neho (nej) absentuje splnenie vyššie uvedených zákonných predpokladov podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa síce v spore tvrdila, že dňa 23.07.2017 ju obaja žalovaní 1/ a 2/ brutálne prepadli v jej vlastnom byte, že ju obaja fyzicky napadli, že jej obaja zlomili ruku a brutálne zdemolovali obydlie. Tvrdila, že následne násilne, bez jej súhlasu, všetky jej veci odviezli na jej neznáme miesto, že žalovaný 1/ bol následne odsúdený súdom za ťažké ublíženie na zdraví. Žalobkyňa tiež tvrdila, že žalovaní 1/ a 2/ jej svojim konaním spôsobili ublíženie na zdraví s trvalými následkami, čím jej sťažili spoločenské uplatnenie. Žalovaní 1/ a 2/ skutkové tvrdenia žalobkyne pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu popreli. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplýva, že Okresný súd Prievidza trestným rozkazom č.k. 1T/5/2019-321 zo dňa 29.01.2019, právoplatným dňa 27.02.2019 uznal H. R. za vinného, keď z nebanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 1 a 2 Trestného zákona, k peňažnému trestu vo výške 450,- eur. Pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu mu bol stanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená Ing. S. H. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Vo vzťahu k žalovanému 2/ nebolo trestné konanie začaté. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí, pričom v konaní žalobca musí preukázať, že žalovaná osoba je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Žalobkyňa pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 2/ v spore síce tvrdila, ale ani podľa odvolacieho súdu však žiadnym relevantných dôkazom nepreukázala. Žalobkyňa teda predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu nepreukázala, pričom v tomto smere ani nenavrhol žiadne relevantné dokazovanie. Súd prvej inštancie sa podrobne oboznámil s obsahom celého trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019, vykonal v tomto smere dokazovanie, pričom návrh žalobkyne na ďalšie dokazovanie výsluchom svedka S. T. správne nevykonal, nakoľko jeho výsluch bol realizovaný v priebehu trestného konania, z obsahom zápisnice o výsluchu tohto svedka sa súd prvej inštancie podrobne oboznámil a dospel správne k záveru, že žiadne iné pre spor relevantné skutočnosti by výsluchom navrhovaného svedka neboli zistené. Výsluch svedka by tiež ani podľa odvolacieho súdu nemohol ani podporne privodiť preukázanie pasívnej vecnej legitímácie žalovaných, pretože by napriek výpovedi tohto svedka nebolo v spore v dostatočnej miere a relevantne preukázané protiprávne konanie žalovaného 2/ vo vzťahu k majetku žalobkyne a ublíženia na zdraví a žalovaného 1/ vo vzťahu k majetku žalobkyne. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne žalobu v celom rozsahu čo do nároku o náhradu škody na majetku a o náhradu škody na zdraví v celkovej sume 10.000 000,- eur voči

žalovanému 2/ z dôvodu nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie v spore zamietol. Rovnako súd prvej inštancie správne postupoval v otázke posúdenia pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ v spore jednak k nároku o náhrade škody na majetku v sume 5.000 000,- eur a k nároku o náhrade škody na zdraví v sume 5.000 000,- eur. Žalobkyňa pred súdom prvej inštancie tvrdila, že vo svojom príbytku mala všetky predmety, ktoré za života nadobudla a to doklady osobného charakteru, úradné dokumenty, dokumenty k živnosti, dôkazy o ich trestnej činnosti a k trestnej činnosti organizovanej zločineckej skupiny, ktorej sú žalovaní členmi, rodný list, pas, doklady o vzdelaní, k živnosti, projekty, predmety, ktoré slúžili na uspokojovanie jej základných životných potrieb, oblečenie, potraviny, vybavenie domácnosti, riady, nábytok, predmety jej dcéry G., predmety, ktoré mala ako súčasť živnosti, určené na podnikanie, obživu, sebarealizáciu, výskum, materiál k živnosti, tovar k živnosti, jej diela určené na predaj a ďalšie. V danom prípade išlo o sporné tvrdenia, ku ktorým aj podľa odvolacieho súdu žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno. Súd prvej inštancie teda po vykonanom dokazovaní dospel rovnako správne k záveru, že čo do nároku o náhradu škody na majetku nemá ani žalovaný 1/ pasívnu vecnú legitímáciu, keď žalobkyňa nepreukázala v spore čo do uplatnenej náhrady škody na majetku čím, a či vôbec žalovaný 1/ porušil právnu povinnosť, teda že sa vo vzťahu k jej majetku (nie osobe žalobkyne) dopustil protiprávneho úkonu, že týmto jeho konaním skutočne došlo k vzniku škody ako majetkovej ujmy v ňou tvrdenej výške 5.000 000,- eur, ničím nepreukázala, že v danom prípade tu existuje príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom žalovaného 1/ ako škodcu a vzniknutou škodou a že tu existuje zavinenie žalovaného 1/ ako osoby, ktorá škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobila. Následne súd prvej inštancie vychádzajúc z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/5/2019 správne dospel k záveru, že pasívna vecná legitímácia žalovaného 1/ je daná len vo vzťahu k nároku na náhradu škody na zdraví titulom vydaného trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/5/2019-321 zo dňa 29.01.2019, právoplatného dňa 27.02.2019, ktorým súd uznal H. Petrisku za vinného, keď z neobstaranosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku bola žalobkyňa ako poškodená s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces. Z ustálenej judikatúry súdov Slovenskej republiky vyplýva, že ak sa zamietá žaloba pre nedostatok vecnej legitímácie, je potom vylúčené, aby sa súd súčasne zaoberal žalobou vo veci samej. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania teda dospel správne k záveru, že žalovaný 1/ nie je pasívne legitimovaný v spore o nároku na náhradu škody na majetku a žalovaný 2/ nie je pasívne legitimovaný v spore o nároku na náhradu škody na majetku ani o nároku na náhradu škody na zdraví, preto sa s poukazom na tento nedostatok správne nezaoberal meritom veci, správne nevykonával s poukazom na zásadu hospodárnosti civilného sporového konania ďalšie navrhnuté dokazovanie, pretože žiadny z navrhnutých dôkazov by nebol spôsobilý preukázať pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/ v náhrade škody na majetku a žalovaného 2/ v ani jednom z uplatnených nárokov. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne ďalšie dokazovanie zamietol a žalobný návrh z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie voči žalovanému 2/ zamietol v celom rozsahu a voči žalovanému 1/ tento žalobný návrh zamietol pre nedostatok jeho pasívnej vecnej legitímácie k nároku na náhradu škody na majetku.

12. Súd prvej inštancie sa následne správne zaoberal dôvodnosťou žalobného nároku o náhradu škody na zdraví uplatnenému žalobou voči žalovanému 1/ a správne k nároku na náhradu škody na zdraví, uplatnenej v spore žalobkyňou ako „škoda na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom“ uviedol, že žalobkyňa si v spore uplatnila peňažný nárok na náhradu škody na zdraví vo výške 5.000 000,- eur, pričom výšku takto spôsobnej a spornej škody v spore ničím nepreukázala, jej tvrdenia čo do spôsobnej škody na zdraví majú len všeobecnú povahu, odvíjajú sa od udalosti zo dňa 23.09.2017, ku ktorej žalobkyňa tvrdí, že v tento deň ju žalovaní fyzicky napadli, zlomili jej ruku a žalovaný 1/ bol následne odsúdený za tento čin v trestnom konaní. Žalovaní 1/ a 2/ pritom tvrdenia žalobkyne popreli, označili ich za klamstvo, taktiež popreli žalobkyňou uplatnenú výšku ňou žiadanej náhrady. Preto bolo aj podľa odvolacieho súdu povinnosťou žalobkyne, na základe kvalifikovaného popretia skutkových tvrdení žalobkyne protistranou uniesť dôkazné bremeno svojich tvrdení, pričom ani jeden zo žalobkyňou označených a navrhnutých dôkazov nesmeroval k preukázaniu tvrdenia o výške spôsobenej škody v ňou žiadanom vyčíslení 5.000 000,- eur ako škody, ktorá mala byť žalobkyňou spôsobená na zdraví, ako bolestné, trvalé následky, sťaženie spoločenského uplatnenia, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, resp. ako nemajetková ujma, pričom tieto nároky v konkrétnych sumách žalobkyňa nijako numerologicky

konkrétne tvrdenou sumou z celkového objemu peňažného nároku 5.000 000,- eur vo vzťahu k takto uplatnenej náhrade bližšie ničím nešpecifikovala ani nepreukázala. Preto aj v tejto časti bola žaloba voči žalovanému 1/ titulom náhrady škody na zdraví pre neunesenie dôkazného bremena súdom prvej inštancie správne zamietnutá. Súčasťou žalobného nároku bola o.i. náhrada z titulu bolestného aj sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom s poukazom na ods. 3 cit. § 6 zák.č. 437/2004 Z.z. mal súd prvej inštancie rovnako správne za to, že nárok uplatnený titulom sťaženia spoločenského uplatnenia nespĺňal v danom prípade ani zákonný predpoklad jeho uplatnenia na súde, keď žalobkyňa nielenže nepreukázala, ale ani netvrdila, že by sa pokúsila uzavrieť dohodu o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v zmysle § 6 ods. 1 zák. 437/2004 Z.z.. Zároveň k týmto nárokom súd prvej inštancie správne uviedol, že v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nepostačuje samotná škodová udalosť, ale vedomosť je závislá od odborného lekárskeho posúdenia. K nároku titulom bolestného zároveň súd prvej inštancie (a to napriek jeho zamietnutiu z dôvodu neunesenia dôkazného bremena keď nebol do sporu predložený žiadny relevantný lekársky posudok, z ktorého by u náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vyplynulo bodové ohodnotenie ani takýto dôkaz nebol navrhnutý, resp. bol žalobkyňou navrhnutý a následne odvolaný) správne dodal, že nárok na náhradu škody titulom bolestného je aj premlčaný. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie rovnako správne zamietol aj nárok voči žalovanému 1/ titulom náhrady škody na zdraví resp. vychádzajúc z petitu žalobného návrhu titulom „škody na zdraví, bolestného, trvalých následkov, za sťaženie spoločenského uplatnenia, ušlého príjmu, straty na zárobku, dôchodku, na tele, psychike, zničených hodnôt, znemožnenia realizácie vytváraných hodnôt a realizácie, majetkové a nemajetkové ujmy a škody, následky finančného, nefinančného a materiálneho a nemateriálneho charakteru kompletne súvisiacich s ťažkým ublížením na zdraví s príslušenstvom“ v celkovej sume 5.000 000,- eur.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalobkyne za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).